

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

to synspunkter for øje. For det første må de valgte midler være forenelige med hovedlinien i regeringens politik, nemlig at sikre produktionen og beskæftigelsen og hermed genopbygningslinien, og for det andet må de valgte midler have en sådan karakter, at de virker relativt hurtigt.

De midler, der kunne bringes i anvendelse, falder i de sædvanlige tre, snart klassiske hovedgrupper: de kreditpolitiske, de finanspolitiske og den direkte importregulering. Det konservative parti har gjort sig til talsmand for de kreditpolitiske indgreb. Af gode grunde mener regeringen ikke at kunne følge denne vej. Der er næppe tvivl om, at den af de konservative anviste vej, hvis den virkelig forfølges med den fornødne konsekvens, vil kunne føre til målet og skabe ligevægt på betalingsbalancen. For regeringen er det imidlertid lige så afgørende, på hvilken måde dette mål nås, og konsekvenserne af den konservative politik ville blive af en sådan karakter, at i hvert fald denne regering ikke vil kunne acceptere dem. Kreditpolitikken virker kun på betalingsbalancen ved en nedsættelse af den samlede økonomiske aktivitet, som ganske vist reducerer importbehovet, men som samtidig betyder, at store dele af erhvervslivet går i stå. Denne udvej vil altså være uforenelig med hovedlinien i regeringens økonomiske politik, som er at sikre produktionen og beskæftigelsen.

En anden måde at klare vanskelighederne på ville være at lægge hovedvægten på de finanspolitiske midler, på skatten. Det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen er gået stærkt ind for denne tanke. Regeringen mener, at de finanspolitiske midler er et anvendeligt instrument, men er dog af den opfattelse, at finanspolitiske indgreb alene ikke vil være tilstrækkeligt. Hvis man alene over finanspolitikken skulle klare vanskelighederne på betalingsbalancen, måtte disse indgreb være af så omfattende en karakter, at konsekvenserne også her, ligesom hvis man fulgte kreditvejen, ville blive ganske uoverskuelige. Finanspolitiske foranstaltninger indgår derimod som et led i det sæt af foranstaltninger, regeringen nu har bragt i forslag for at forbedre valutastillingen. Min højtærede kollega finansministeren vil senere her i det høje ting nærmere redegøre for indholdet af disse forslag.

I den foreliggende situation har regeringen fundet det nødvendigt at gennemføre en midlertidig stramning af importregu-

leringen. Disse foranstaltninger tager sigte dels på en vis begrænsning af den del af importen, der i forvejen er underkastet importregulering, dels på en midlertidig tilbageførsel af visse varer, der for tiden er på regional friliste, til listen over de varer, der kun vil kunne importeres mod importbevilling fra direktoratet for vareforsyning.

Når regeringen har fundet det nødvendigt at foretage disse tilbageførsler til den bundne liste, må dette ses på baggrund af, at mulighederne for at gennemføre begrænsningerne over den nu bundne del af importen er meget små. Den samlede import af de varer, der er overført til den regionale friliste, skønnes i 1950 at ville udgøre ca. 3,5 milliarder kr. ud af en samlet import på godt 5,4 milliarder kr.

Den bundne del af importen udgør således ca. 1,9 milliarder kr. eller kun godt en trediedel af den samlede import.

Det er klart, at det ville fremkalde urimelige forhold på vareforsyningsområdet, hvis hele importnedsættelsen, som vi skønner ialt vil andrage ca. 300 mill. kr., udelukkende koncentreredes om den lille eller i hvert fald forholdsvis lille gruppe varer, som i øjeblikket befinder sig på den bundne liste.

Af disse grunde mener regeringen det ufravigeligt nødvendigt at tilbageføre visse varer fra friliste til bunden liste.

Den samlede importbegrænsning i forhold til 1950, der er indeholdt i det af regeringen fremlagte forslag, beløber sig til ca. 280 mill. kr., hvoraf ca. 120 mill. kr. falder på de vareområder, der tilbageføres fra frilisten til den bundne liste, og ca. 160 mill. kr. på den i øjeblikket bundne del af importen.

Lad os først se på den sidste gruppe. Jeg skal ved nogle eksempler give indtryk af, hvilke poster det drejer sig om. Vi tænker os for en vare som kakaobønner at spare ca. 15 mill. kr. Jeg gør straks opmærksom på, at som forholdene ligger, og især som de vil komme til at ligge, når chokoladeskatten har fået den forhøjelse, finansministeren vil foreslå, vil denne valutabesparelse på kakaobønner kunne gennemføres, uden at man genindfører chokoladerationeringen, og uden at der opstår knaphed i forretningerne.

På udenlandsk vin og spiritus tænkes sparet 5 mill. kr. På hårdttræ, finér og isoleringsplader 10 mill. kr., på metervarer 20 mill. kr., et meget moderat beløb på ca. 20 mill. kr. — moderat i betragtning af den samlede metervareimports meget store stør-